

Nők Nemzetközi Imanapja

2017. Március 4.

Szenvedélyes imádságok és rendíthetetlen hit

Írta: Gina Wahlen

Készítette a Hetednapos Adventista Egyház

Női Szolgálatok Osztálya

Generálkonferencia

SEVENTH-DAY
ADVENTIST
CHURCH

General Conference
World Headquarters

Department of Women's Ministries

12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland
20904-6600 USA
Telephone (301) 680-6608
Fax (301) 680-6600
<http://wm.gc.adventist.org>

2016. November 15.

Kedves Testvérnők!

Örömmel üdvözöllek benneteket ezen a Nemzetközi Imanapon. Öröm és kiváltság számunkra, hogy Mennyei Atyánk elé vihetjük imáinkat és kéréseinket, Aki az Ő akarata szerint meghallgatja és megválaszolja őket,

Öntötted-e már ki valaha szívedet Isten előtt, beavatkozásáért könyörögve? Suttogtál-e már el oly halk imát, ami olyan mélyről fakadt, s annyira személyes volt, hogy senki másra, egyes egyedül Istenre tartozott? A 2017-es Nemzetközi imanapi prédikációs csomag címe: „Szenvedélyes imádságok és rendíthetetlen hit”.

Szerzőnk, Gina Wahlen a következőket írja: „Mindenekelőtt fel kell ismernünk tehetetlenségünket és hittel Isten felé fordulnunk. Teljesen őszintének kell lennünk Istennel, semmit se próbáljunk titkolni előle. Végül pedig, a biztos hittel, hogy Ő szeret bennünket, abszolút megbízható, és megtartja ígéreteit, teljesen át kell adnunk magunkat Istennek.”

Két személyes növekedést elősegítő szemináriumot is csatoltunk az anyaghoz. Az egyik címe: „Vissza az alapokhoz - szorosan együtt járni Istennel”, ami az imaélet elmélyítését segítő lelki eszközöket vázolja fel. A másik pedig a „Jézushoz vezető út” című könyv „Az ima: magasztos kiváltságunk” c. fejezete alapján a „Felhívás imádságra” címet viseli.

Többféle forrást is biztosítunk, amelyekből választhattok, hogy az Imanap telve legyen örömmel és megerősítéssel, amit az Istennel való szoros közelségből nyerhetünk.

Sok áldást és örömet kívánok

Heather-Dawn Small

Igazgató

Tartalom

A Divíziók imakérései.....	4.
A szerzőről.....	6.
A szolgálat javasolt rendje.....	7.
Gyermektörténet: „Keksz, sajt és narancslé”	8.
Prédikáció: „Szenvedélyes imádságok és rendíthetetlen hit”	11.
Szeminárium: Vissza az alapokhoz, szorosán együtt járni Istennel.....	18.
Szeminárium: Felhívás imádságra.....	23.

A divíziók imakérései

Imádkozzunk az Inter-Európai Divízió, a Dél- Csendes- óceáni és a Transzeurópai Divízió nőtagjaiért.

- Imádkozzunk testvérnőink lelki növekedéséért!
- Imádkozzunk, hogy testvérnőink egyházunk küldetését mindinkább a középpontba helyezve mind nagyobb egységre jussanak!
- Imádkozzunk, hogy asszonyaink reménytől átítatva, szeretettel és együttérzéssel forduljanak mások felé!
- Imádkozzunk az Istent még nem ismerő nőkért, s azért, hogyan ériük el őket!
- Imádkozzunk a hat kritikus problémáért (szegénység, egészségügyi gondok, munkahelyi túlterheltség, erőszak, analfabetizmus, képzetlenség), melyek sok asszonyt akadályozhatnak az egyház missziójában való részvételben!
- Imádkozzunk a szegénységtől szenvedő nőkért!
- Imádkozzunk, hogy a nők győzedelmeskedjenek az egészséges életmódban úgy otthonukban, mint a közösségekben!
- Imádkozzunk a betegséggel küzdő nőkért!
- Imádkozzunk a nőkért és lelki egészségükért!
- Imádkozzunk az összes területen élő menekült asszonyokért!
- Imádkozzunk a háborús területeken élő nőkért, akik a harcok tragikus borzalmaitól szenvednek!
- Imádkozzunk a zaklatás, erőszak áldozataiért!
- Imádkozzunk a nőkért, akiknek magasabb szintű oktatásra lenne szükségük!
- Imádkozzunk a nőkért, akiknek a túléléshez munkahelyre van szükségük!
- Imádkozzunk, hogy minden egyes nő képes legyen lelki ajándékát szolgálatba állítani és csatlakozni a teljes tagbevonás munkájához!
- Imádkozzunk minden nőtagunk családjáért!
- Imádkozzunk, hogy minden nőtagunk családjával együtt készen álljon Jézus közeli visszatérésére!

Az Inter-Európai Divízió területei: Andorra, Ausztria, Belgium, Bulgária, Cseh Köztársaság, Franciaország, Németország, Gibraltár, Vatikán, Olaszország, Liechtenstein, Luxemburg, Málta, Monaco, Portugália, Románia, San Marino, Szlovákia, Spanyolország és Svájc. Valamint tartalmazza a Cseh- Szlovák, a Francia-Belga, az Észak- Német, a Román, a Dél- Német, és a Svájci Egyházterületeket; az Osztrák, a Bolgár, az Olasz, a Portugál és Spanyol Egyházterületeket is.

A Dél-Csendes-Óceáni Divízió területei: Amerikai Szamoa, Ausztrália, Cook-szigetek, Fidzsi, Francia Polinézia, Kiribati, Nauru, Új-Kaledónia, Új-Zéland, Niue, Norfolk-sziget, Pápua Új-Guinea, Pitcairn-szigetek, Szamoa, Salamon-szigetek, Tokelau, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, and Wallis és Futuna-szigetek. Ide tartoznak még az Ausztrál és Új-Zélandi Csendes-Óceáni Egyházterületek, valamint Pápua Új-Guinea és a Transz Csendes- Óceáni Uniók missziós szolgálatai.

A Transz-Európai Divízió területei: Aland-szigetek, Albánia, Bosznia, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Dánia, Észtország, Faeroe – szigetek, Finnország, Görögország, Grönland, Guernsey, Magyarország, Izland, Man szigete. Valamint Jersey, Lettország, Litvánia, Montenegro, Hollandia, Norvégia, Lengyelország, Szerbia, Szlovénia, a Spitzbergák, és a Jan Mayen – szigetek, Svédország, Macedónia, Egyesült Királyság (Nagy-Britannia és Észak Írország), és Ciprus déli területe. Valamint az Adriai, a Balti, a Brit, a magyarországi, a holland, a norvég, a lengyel és a Dél-Kelet-Európai egyházterületek; a Dán, Finn és Svéd Uniókonferencia gyülekezetei; és a Ciprusi Egyházterület, a Görög misszió és az Izlandi Egyházterület.

A szerzőről

Gina Wahlen az elmúlt 32 esztendő során hű szívvel szolgálta a Hetednapos Adventista Egyházat lelkész férje, Dr. Clinton Wahlen oldalán. Az Andrews Egyetemen, vallási kommunikáció tárgyában szerzett mesterfokozatú diploma birtokában Gina pályafutásának nagy részét tanítás, írás, szerkesztői munka és nyilvános előadások tartása tette ki.

A házaspár hat éven át (1992-1998) misszionáriusként szolgált a Zaokski Teológiai Főiskolán Oroszországban. Gina angol nyelvet tanított és szemináriumokat tartott keresztény újságírásból. Férje pedig görög nyelvet oktatott és az Újszövetségről szóló szemináriumokat vezetett. Oroszországi tartózkodása idején Gina társszerzője lett az *Igaz hívő* című könyvnek, amely egyes szám első személyben beszél el egy buzgó, istenhívővé vált kommunista történetét.

Wahlenék közel öt esztendeig (2003-2008) szolgáltak a Fülöp-szigeteken található Adventista Tudományok Továbbképző Intézetében /Adventist International Institute of Advanced Studies (AIAS)/. 2008-ban távoztak onnan, amikor Clinton felkérést kapott az Adventista Egyház világközpontjában, a marylandi Silver Springben működő Bibliai Kutatóintézet /Biblical Research Institute (BRI)/ társigazgatói tisztére.

A Generálkonferenciához való csatlakozásuk óta Gina az *Adventista Szemle* és az *Adventista Világ* magazinok szerkesztőasszisztenseként dolgozott. A közelmúltban pedig az Adventista Missziós Iroda negyedévente megjelenő *Missziós magazinjának* szerkesztője lett. Jelenleg a Generálkonferencia Elnöki Hivatalának szerkesztőjeként és média-kommunikációs vezetőjeként dolgozik.

Clintonnak és Ginának egy felnőtt fia van, Daniel. Menyük: Samantha és felnőtt lányuk: Heather Grace.

Gina nagyon szereti családját. Örömmel találkozik emberekkel a világ minden részéről és szívesen hallgatja történeteiket arról, hogyan dolgozik Isten az életükben.

Kedvenc bibliaverse a Jeremiás 29:11: „Mert én ismerem az én gondolataimat, amelyeket rólatok gondolok – így szól az Úr –; békességre és nem háborúságra gondolok, hogy jövőt és reménységet adjak nektek.”

Az istentisztelet szolgálatának javasolt rendje

Nők nemzetközi imanapja

2017. Március 4.

Bevezetés

A résztvevők a pódiumra lépnek

Dicsőítés

Könyörgés

Felajánlás

Válasz a felajánlásra

Felajánlás ima

Dicsőítő Ének...

Gyermektörténet: Keksz, sajt és narancslé”

Felolvasás a Bibliából: Jeremiás 29:11

„Mert én ismerem az én gondolataimat, amelyeket rólatok gondolok – így szól az Úr –; békességre és nem háborúságra gondolok, hogy jövőt és reménységet adjak nektek.”

Közbenjáró imádság

Zeneszolgálat

PRÉDIKÁCIÓ: Szenvedélyes imádságok és rendíthetetlen hit

Záró ének: „Ó, mily hű barátunk Jézus” (300.)

Áldás és meghívás a délutáni programra

Befejező zeneszolgálat

Gyermektörténet: Keksz, sajt és narancslé

Írta. Gina Wahlen

Jó reggel fiúk és lányok! Emelje fel a kezét, aki szeret sétálni a családjával vagy a barátaival! És ki szeret igazán hosszú sétára indulni, túrázni? Hová szerettek kirándulni? *(Engedjük, hogy két-három gyerek röviden válaszoljon!)*

Nos, mai történetünk két fiatalról, Nináról és Clintről szól, akik kirándulni indultak a Grand Teton nevű, gyönyörű nemzeti parkba. Ebben az Egyesült Államok Wyoming államában található nagy parkban szépséges hegyek, tavak és patakok vannak a bennük élő legkülönbébb állatokkal.

Reggel Clint és Gina azzal indult neki, hogy csak egy rövid kirándulást tesznek az egyik gyönyörű, virágos völgybe, amiről valakitől hallottak. Nem volt náluk enni-vagy innivaló, de ezt nem is bánták, hiszen nem akartak messzire menni.

Rövid túrájukra egy lapos csónakon, tutajon indultak. Állva utaztak, míg a révész átkormányozta a járművet a Jenny-tó túlsó partjára. Amint partot értek, Clint és Gina leugrott a tutajról egyenesen az ösvényre, amely a virágos völgybe vezet.

Friss, hűvös reggel volt, a két fiatal örömmel hallgatta az ösvényt szegélyező fákon csicsergő madarak dalát. A tájban és a természet hangjaiban gyönyörködve követték a kitaposott utat.

Egy órányi gyaloglás után már töprengeni kezdtek, vajon mikor érnek már a beharangozott virágos völgybe. Ott kell már lennie a következő kanyarban - gondolták magukban.

Újabb óra telt el, és a nyári nap egyre magasabbra emelkedet az égen, a levegő is egyre melegebb lett, túlságosan is. Clint és Gina megszomjazott, azt kívánták, bárcsak lenne náluk egy kis víz.

Egyre szomjasabban folytatták útjukat, de mentek tovább. A nap pedig még melegebb lett. Gina ekkorra már nemcsak szomjas volt, de a pocakja is korogni kezdett. Egyre éhesebb lett, de nem volt semmi ennivalójuk, egy falat sem, és olyan hely sem volt, ahol beszerezhettek volna valamit.

Most már nagyon bánta, hogy nem hozott magával sem enni-, sem innivalót, de hát mit is tehetett volna? Nos, egy dolgot tudott, amit megtehet: imádkozhat és elmondhatja Jézusnak a gondját.

De, tudjátok, mi volt a helyzet? Gina zavarban volt, szégyellt erről panaszkodni Jézusnak, hiszen végül is az ő hibája volt, hogy nem vitt magával ennivalót, vagy vizet. Mit gondoltok, elmondta Jézusnak a gondját, annak ellenére, hogy saját hibájából került ebbe a bajba? *(Engedjük, hogy 1-2 gyerek röviden válaszoljon!)*

Igen, elhatározta, hogy beszél Jézusnak a gondjáról! „*Drága Jézus!* – imádkozott Gina, miközben tovább gyalogolt – *nagyon szomjas vagyok és éhes is. Bárcsak hoztam volna magammal valami enni- és innivalót! Nagyon sajnálom, hogy nem*

hoztam. Segítenél mégis nekem? Tudom, hogy ez nem igazi vészhelyzet, de a Biblia ígérete szerint Te biztosítod néped kenyerét és vizét. Küldenél nekem is egy keveset? Köszönöm szépen! Ámen!

Miközben továbbhaladtak, Gina örült, hogy imádkozott, de még mindig nem történt semmi. Nem szállt alá madár az égből csőrében kenyérral. Nem találtak kis patakot, amiből ihattak volna. Sőt inkább volt még valami, ami zavarta a lányt.

Tudjátok, a kenyér és a víz még rendben lett volna, Gina azonban másra is vágyott volna, de túlságosan szégyellte azt kérni Istentől.

Clint és Gina már sokkal lassabban haladtak, mert hőség volt, amitől már nagyon megszomjaztak. Menetközben Gina egy kedves, halk hangot hallott: „Miért nem mondod el Istennek, amit valójában szeretnél?”

- Nem tudom megtenni! – gondolta Gina

- Miért nem? – folytatta a hang – nem gondolod, hogy Ő már tudja, mit szeretnél? Miért nem kéred meg egyenesen?

- Ok! Megteszem.– gondolta Gina és így imádkozott:

„Drága Istenem! Te tudod, mennyire éhes és szomjas vagyok. Nagyon örülnék egy kis kenyérnek és víznek. Bár tudom, hogy ez örültség... de amire tényleg vágyom, hmmm, amit tényleg szívesen ennék, az keksz, egy kis sajt és narancslé. Ámen!”

Na, megtette! Őszinte volt Istennel. Még ha örültségnek tűnt is, elmondta Jézusnak, ami a szívét nyomta.

Gina nemsokára úgy döntött, nem túrázik tovább. Leült egy nagy kőre néhány fa árnyékában és szólt Clintnek, hogy ott megvárja, amíg a fiú megtalálja a virágos völgyet, majd visszatér.

Gina élvezettel hűsölt a fák alatt, amikor egy hátizsákos csoportot pillantott meg, akik felé igyekeztek az árnyékba. Mindnyájan megörültek a társaságnak és egy darabig beszélgettek. Így kérdezték egymást:

- Hová valók vagytok?

- Most jársz először a Teton Nemzeti Parkban?

- Mióta vagytok itt?

A kis hátizsákos csoport rövidesen úgy döntött, ideje továbbindulniuk. Hátukra vették zsákjukat, elköszöntek és az ösvény felé vették az irányt.

Gina szemmel követte őket és észrevette, hogy az utolsó hátizsákos tétovázik egy kicsit, majd megáll. Megfordult, és visszasietett oda, ahol Gina ült.

- Nem vagy éhes? – kérdezte. – Nem vagy szomjas? Nincs nálam sok minden, csak néhány szem keksz, egy kis sajt és narancslé. Kérsz belőle?

Gina szeme elkerekedett. Alig tudott megszólalni, miközben kezét nyújtotta a drága ajándékért: - Köszönöm! Nagyon szépen köszönöm! – suttogetta.

Tudjátok fiúk és lányok Jézus szeret jó ajándékokat adni nekünk. Szereti meghallgatni imádságunkat. Időnként megadja, amit kértünk, máskor azt mondja, várjunk még, megint máskor pedig nemmel felel. De bármit is válaszol, mindig biztosak lehetünk benne, hogy végül az a legjobb!

Köszönöm, hogy ilyen figyelmesen végighallgattatok! Most már szépen visszamehettek a helyetekre.

A Grand Teton Nemzeti Park

Prédikáció: Szenvedélyes imádságok és rendíthetetlen hit

Írta: Gina Wahlen

„Mert én ismerem az én gondolataimat, amelyeket rólatok gondolok – így szól az Úr –; békességre és nem háborúságra gondolok, hogy jövőt és reménységet adjak nektek.”

Jeremiás 29:11

Jó reggelt és boldog szombatot mindenkinek! Micsoda örömben lehet ma részünk, ahogy együtt megnyitjuk Isten Igéjét és az imádság csodálatos kiváltságát helyezzük a középpontba! Mai témánk középpontja a szenvedélyes imádságok és a rendíthetetlen hit. Kezdjük akkor egy, a ruandai Kigaliban élő odaadó anya nemrégiben megesett, igaz történetével.

A ruandai történet

Aziza kétségbe volt esve. Démonok szállták meg 11 éves kisfiát, Moderne-t. (*ejtsd: Moderna*). Úgy tűnt Aziza semmit sem tehet, hogy megállítsa a szörnyű pusztítást, amit a démonok vittek véghez fia életében.

Előfordult, hogy a démonok a plafonig emelték Moderne-t, majd a padlóra ejtették. Mászor kékre-zöldre verték. Rettenetes szavakat fröcsköltek a kisfiú szájából, majd egy pillanatnyi szünetben zokogni hagyták.

Aziza mindent megpróbált, kórházba vitte a gyereket, majd természetgyógyászhoz. Minden javasolt gyógymódot kipróbált, azonban egyik sem működött. Egyik hajnalon, mély kétségbeesésében még az ördög tanácsát is hajlandó volt követni.

Akkoriban a démonok már több napon és éjszakán át ébren tartották Moderne-t. Aziza kétségbeesetten szeretne volna, hogy a fia végre aludni tudjon. Hallotta, amint a démon Moderne-t felhasználva ezt mondja: „Egy feltétellel alszom, ha letérdelsz előttem és 30 percig istenként imádsz engem. Akkor majd elalszom.”

Kétségbeesésében Aziza már 10 perce térdelt Moderne előtt, amikor hirtelen feleszmélt. – Mit csinálok én itt? A fiam előtt térdeljek? – gondolta. – Vajon isten-e ő? Valójában Sátán előtt térdeljek, a Megváltóm, Jézus helyett!

Határozottan így szólt magában: - Felkelek, azonnal felállok, nem térdeljek előtted!

Aziza soha többé nem térdelt a fia előtt, annál többet viszont Isten előtt, könyörögve, hogy szabadítsa meg a gyermeket.

- Elkezdttem megismerni, kicsoda is Isten. – mesélte később – Régebben azt hittem, csak mások tudnak imádkozni, de rájöttem, hogy nekem is van szám, amivel Istenhez szólhatok, és Ő meghallgat engem. Imádkozhatok magamért és a fiamért.

Amint Aziza imaélete mélyült, kérte Istent, bocsásson meg neki és tisztítsa meg minden bűntől. Elhatározta, hogy három napig böjtöl és imádkozik.

Így imádkozott: *„Istenem, szeretnék közelebb kerülni hozzád. Szeretnék közelebb lenni hozzád, mint ahogy azt el tudnám képzelni! A fiamat megszálló erő nem Tőled van, hanem sátáni hatalmaktól. Szeretném, ha megszűnnének ezek az erők és Moderne újra az igazi fiam lenne.”*

Aziza hűségesen tovább imádkozott. Hitte, hogy Isten megválaszolja imádságát. És dicsőség Istennek! A fiú végül megszabadult!

A most tizenéves Moderne mélyen hívő kamasz. Hisz az imádságban és gyakran meséli el másoknak, hogyan szabadította meg Isten, válaszul édesanyja imádságára Sátán hatalmából.

És mi a helyzet veled?

Veletek mi a helyzet? Előfordult már, hogy, mint Aziza Isten közvetlen beavatkozásáért könyörögve kiöntöttétek előtte a szíveteket? Suttogtatok már olyan mélyről fakadó, annyira személyes imádságot, melyet egyes-egyedül csak Istennek kellett hallania?

A Biblia olyan szívből jövő, konkrét célért szóló, szenvedélyes imádságokba enged bepillantást, melyek a mai napig az imádság csodálatos kiváltságát visszhangozzák számunkra.

Sámuel első könyvében találkozhatunk Annával, aki olyan helyzetben élt, amilyenre, – biztos vagyok benne - egyetlen nő sem vágyik.

Az 1. fejezet 2-3. verseiből megtudjuk, hogy férjének, Elkáná-nak *„Két felesége volt: az egyiket Annának, a másikat pedig Peninnának hívták. Peninnának voltak gyermekei, de Annának nem.”*

Bár Anna és Elkána vágyott gyermekre, valamiért ez az áldás elmaradt. Elkána ezért nevének megőrzése érdekében második feleséget vett, Peninnát, aki több gyermeket is szült neki.

A boldogtalan otthon

„Bár e házasságból fiak és leányok születtek, de Isten szent intézményének öröme és szépsége megromlott és a család békessége odalett.” – Írja Ellen White a *Pátriárkák és próféták* című művében.

„Peninna, a második feleség féltékeny, kicsinyes volt és kihívóan viselkedett. Anna számára a remény megsemmisültnek s az élet nehéz tehernek látszott, mégis türelmes alázattal viselte a próbát.” (PP, eredeti 569.o)

Szokásukhoz híven Elkána minden esztendőben elvitte családját Silóba - ahol a Szent Sátor állt - Istent dicsőíteni és áldozatot bemutatni az izraeliták különleges összejövételének idején. Peninna gúnyolódása ez idő tájt már szinte elviselhetetlen volt Anna számára. Rámutatva, hogy sok gyermeke miatt ő Istentől áldott, Peninna „kigúnyolta Annát gyermektelen állapota miatt, ami az Úr nemtetszésének bizonyítéka.” (570.o.)

Ez a szívbe markoló jelenet évről évre megisméltődött egészen addig, míg Anna visszatarthatatlanul sírva, zokogva otthagyta az ünnepséget.

Egyedül Isten tudott megoldást adni

Míg férje, Elkána próbálta megnyugtatni, Anna tudta, hogy helyzetét csak Isten tudja megoldani. Annyira közel akart kerülni Hozzá, amennyire csak lehetséges, ezért a Szent Sátor felé vette útját. Ugyanaz a Szent Sátor volt, ami Izrael gyermekeivel volt negyven éves pusztai vándorlásuk során. A szent hajlékban volt a frigyláda, a szövetség ládája és ez volt az a hely, ahol Isten jelenléte lakozott.

E szent hely bejáratához közel húzódva, Anna csendesen öntötte ki a szívét évek óta gyötrő keserű bánatát. Képzeljük csak el, milyen nehéz lehetett a szíve, lankadt a karja és mégis erős hittel könyörgött az Egyetlenhez, Aki soha nem fárad el. Környezetéről megfeledkezve mozgott Anna ajka, ahogy halk szavai imádságban felemelkedtek.

Valaki azonban figyelte őt. Éli, a főpap meg volt győződve arról, hogy ez az asszony nyilvánvalóan alkoholt ivott. Ezért megfeddte őt: *„Meddig tart még a részegséged? Távolítsd el magadtól az italt.”* – olvassuk az 1Sám 1:14 versében.

Anna válaszát a 15-16. versekben találjuk:

„Nem, uram! Bánatos lelkű asszony vagyok én. Sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az Úr előtt. Ne tartsd a te szolgálóleányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szóltam mind ez ideig.”

Éli mélyen megrendülve így felelt: *„Eredj el békességgel, és Izráel Istene teljesítse kérésedet, amit tőle kértél.”*

A megisméltődő áldás

Természetesen ismerjük a történet folytatását. Anna hazatér Elkánával, ahol megfogam és fiúgyermeket szül, Sámuel, akit az Úrnak szentel. Boldogan és örömmel jelenti be Élinek: *„Ó, uram! Él a te lelked, uram, hogy én vagyok az az asszony, aki itt állt melletted, és egykor könyörgött az Úrhoz. Ezért a fiúért*

könyörögtem, és az Úr megadta kérésemet, amit tőle kértem. Most azért az Úrnak szentelem őt. Legyen egész életére az Úrnak szentelve!” (26-28.v.)

Miután gyermekétől elvált, ismét a silói Szentélynél láthatjuk Annát imádságban az Úrhoz fordulni. Ezúttal a hálaadás gyönyörű, ihletett szavait örökítik meg az 1Sám 2:1-2 igeversek.

„Örvend szívem az Úrban, fölemelte szarvamat az Úr. Fölnyílt a szám ellenségeim ellen, mert szabadításodnak örvendezek! Senki sincs olyan szent, mint az Úr, sőt rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan köszikla, mint a mi Istenünk.”

Anna imádsága folytatódik a második fejezet első tíz versén át. Nagyon is érdemes elolvasni és elmélkedni rajta.

Két asszony – két történet

Két asszony történetét ismertük meg ma délelőtt, Azizáét és Annáét. Két egymástól időben, kulturálisan, anyanyelvben, földrajzilag, és még sok minden másban távol álló asszonyét, akiket mégis összekötnek szenvedélyes imádságaik és rendíthetetlen hitük.

És a te imaéleted milyen? Aktív, életteli kapcsolatot ápolsz Istennel, vagy imádságaid távolságtartóak, formálisak és monoton ismétlődőek? Mit tanulhatunk e két példából a hatékony imádkozásról? Most csupán négy fontos szempontot szeretnék megemlíteni:

1. Tehetetlenségüket felismerve hitükhöz folyamodtak

Anna és Aziza egyaránt felismerték, hogy önmagukban tehetetlenek. Képtelenek a helyzetükön változtatni. Mégsem féltek bátran, személyesen és őszintén imádkozni. Imájuk Dávidéhoz volt hasonló, ahogy a 40. Zsoltár 11.-14. verseiben olvashatjuk:

„Igazságodat nem rejtem el szívem mélyén, hanem elbeszélem hűségedet és szabadításodat. Nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezet előtt. Te, Uram, ne vond meg tőlem irgalmadat, kegyelmed és igazságod védjen meg szüntelen! Mert annyi baj vett körül, hogy meg se számolhatom. Utolértek bűneim, a végét nem is látom. Számosabbak hajszálaimnál, és a szívem is elhagyott engem. Tessék, Uram, neked, hogy megments engem! Uram, siess segítségemre!”

2. Hittek Isten valós létezésében, Aki bár mindenható, mégis érdekli Őt személyes sorsuk

A Zsidó 11:6 igevers szerint: *„Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni, mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.”*

Annak ellenére, hogy ez manapság a bolygónkon élő nyolcmilliárd ember számára a képzelet művének tűnhet, sokan, akik imádságban és igéjének, a Bibliának tanulmányozása által személyes kapcsolatot ápolnak Istennel, tudják, hogy Ő valóban a bűnösök barátja és a megváltás kösziklája. Ők Dáviddal együtt képesek így kiáltani:

*„Él az Úr, áldott az én kösziklám; magasztaltassék Isten,
szabadításom kösziklája.” (2 Sám 22:47)*

3. Semmit sem rejtegetve, teljesen őszinték voltak Istennel.

Ahogy mai gyermektörténetünkben is hallhattunk, elengedhetetlenül őszintének kell lennünk Istennel. Elvégre, ha őszinték vagyunk magunkkal, tisztában vagyunk vele, hogy valójában semmit sem rejthetünk el előle, ezért aztán mindent megoszthatunk vele, ami a szívünket nyomja.

Bűnbánati zsoltárában Dávid felhívja a figyelmünket, hogy Isten *„a szívben levő igazságban”* gyönyörködik és *„bensőnkben bölcsességre tanít”* minket (Zsoltár 51:8) Ez ellentétben áll azokkal, akikről az 52. Zsoltárban a következőket mondja: *„Íme, egy olyan férfi, aki nem Istent fogadta erősségévé, hanem nagy gazdagságában bízott, és gonoszságában volt az ereje!” (9. v.).*

Isten kizárólag akkor tudja „legbensőbb énünket” elérni, hogy bölcsességét megismerhessük, ha őszinték vagyunk vele és semmi módon nem próbáljuk becsapni Őt.

4. Teljesen átadták magukat Istennek

Ezek az asszonyok bűneiket megvallva, életük minden területét átadták Istennek, semmit sem tartottak vissza, még a számukra legkedvesebbet sem.

Az önátadás a bizalom cselekedete. Annak elismerése, hogy Isten tudja, mi a legjobb számunkra, és míg elé tárjuk kérésünket, tudjuk, Ő a legjobbat fogja tenni. Kizárólag így nyerhetünk valódi békességet.

Ez az utolsó pont egy nehéz kérdést vet fel, mellyel sokan küzdenek az imádsággal kapcsolatban. Vajon miért fordul elő, hogy meghallgatásába és válaszába vetett hittel, komolyan és őszintén kiöntjük szívünket Istennek, és mégis úgy tűnik, hogy Ő hallgat, vagy a dolgok még rosszabbra fordulnak?

Mi a helyzet, amikor őszintén, komolyan imádkozunk hozzátartozónk gyógyulásáért, és ő mégis meghal? Vagy amikor napokig, hetekig, hónapokig imádkozunk egy helyzet megváltozásáért, mégsem látható semmilyen változás? Mit tegyünk ilyenkor?

A legjobb példa természetesen Jézusé, Aki úgy szóval (Mt 6:9-13), mint gyakorlati példamutatással (Mk 1:35) oktatta tanítványait az imádkozásra. Jézus földi életének minden pillanatában imádságos kapcsolatban élt Mennyei Atyjával. A Nagy orvos lábnyomán - című könyvben E G White így ír róla: „A Megváltó földi élete a természettel és Istennel való bensőséges kapcsolat élete volt. Ebben a közösségben nyilatkoztatta ki az erővel teljes élet titkát.” (31.o./2008/ eredeti. 51.o.).

Az imádkozás szokásának egész életében gyakorolt fejlesztése adott erőt és hitet Jézusnak ahhoz a Gecsemané-kertben, teljes önátadással elmondott imájához, amikor háromszor is így könyörgött: „Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem ez a pohár, mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.” (Mt 26:39).

Imádkozás közben ne feledjük, hogy Isten azt is látja, amit mi nem. Hinnünk kell az Egyetlenben, Aki ezt mondta:

„Hát elfeledkezhet-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha ő el is feledkezne, én nem feledkezem el rólad! Íme, a tenyerembe véstelek téged, szüntelen előttem vannak kőfalaid.” (Ézsaiás 49:15-16).

Higgyünk benne, hogy Megváltónk nem feledkezett el rólunk, bármilyen sötét is jelenlegi helyzetünk, vagy bármilyen sokáig kell is imáink megválaszolására várnunk.

A „Jézushoz vezető út” című klasszikus könyv „Az ima: magasztos kiváltságunk” című fejezetében csodálatosan bátorító szavakat olvashatunk:

„Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, kinek tudása végtelen, aki összes teremtményeit ismeri, s szava és akarata által kormányoz mindeneket, s feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat, és megnyihíti szívünket. A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel és részvétellel

hajol le hozzánk, ez mégis úgy van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze mégis szeretettel és szívbéli részvétellel megpihen rajtunk.” (eredeti 96.o.).

Hogyan imádkozhatunk tehát olyan szenvedélyesen és rendíthetetlen hittel, mint Anna, Aziza és még megszámlálhatatlanul sok hithős?

Először is fel kell ismernünk tehetetlenségünket, és hittel Istenhez folyamodnunk. Hinnünk kell, hogy Ő létezik, és bár mindenható, ahogy minden egyes emberrel, velünk is személyesen törődik. Teljesen őszintének kell lennünk Istennel, ne próbáljunk semmit sem rejtegetni előle. Végül pedig, abban a hitben, hogy Ő szeret bennünket, abszolút megbízható, és megtartja a Jeremiás 29:11 igeversben található ígését, teljesen át kell adnunk magunkat Istennek.

„Mert én ismerem az én gondolataimat, amelyeket rólatok gondolok – így szól az Úr –; békességre és nem háborúságra gondolok, hogy jövőt és reménységet adjak nektek.” Jeremiás 29:11

Járuljunk a Kegyelem Trónjához, miközben az imádkozás Istentől kapott, csodálatos ajándékáról elmélkedünk, *„hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk idejében jövő segítségül.” (Zsidó 4:16).*

Befejezésül énekeljük el egy együtt az „Ó, mily hű barátunk Jézus” című dicsérő himnuszunkat! (300.ének)

- Vége -

Szeminárium: Vissza az alapokhoz: szorosán járni Istennel

Tanulmány a személyes növekedésről

Írta: Bonita Joyner Shields

„...én az én Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek.”

Jn 14:20

Mi is az a személyes áhítat?

Gyakran úgy gondolunk az áhítatra, mint amit mi „teszünk”. Pontosabban úgy írhatnánk le személyes áhítatunkat, mint azt az időt, amit naponta Istennel töltünk, mert szeretjük Őt, ragaszkodunk hozzá és neki szenteljük magunkat.

Mégis azt kérdezheti valaki, hogy vajon nem elég-e a szombatiskola és a szombati szolgálatok idején Istennel töltött idő? Ha személyesen és bensőségesen meg akarjuk ismerni Istent, akkor bizony nem!

Időt találni

A legtöbb nő úgy érzi, hogy nemcsak tele a tányérja, hanem még túl is csordul. Hogyan is illeszthetne be még egy dogot teendőinek sorába?

Mégis mindig találunk időt arra, amit fontosnak tartatunk, ilyenek vagyunk. Ez alól kapcsolataink sem kivételek. Kapcsolataink megerősítéséhez időt, mennyiségi és minőségi időt kell áldoznunk rájuk.

Sajnos, mi nők gyakran irreális elvárásokat támasztunk magunkkal szemben, és időnként a „mindent, vagy semmit” mentalitás csapdájába esünk. A felszólítás viszont, hogy áldozzunk időt az Úrral való kapcsolatunkra, nem azt jelenti, hogy „egy bizonyos időt az Úrral kell töltenem, különben nem csinálom elég jól.”

Ez arra hív, hogy az Úrral való kapcsolatunk legyen a legfontosabb az életünkben. Mivel minden asszony élete egyedi, időt találni e kapcsolatra kreativitást igényel, ahogy az *előrehaladás - és nem a tökéletesség!*- iránti elkötelezettséget is.

Szoros és személyes kapcsolat

Ha elkötelezzük magunkat, hogy Istent helyezzük életünk középpontjába, hasznosnak találunk majd bizonyos eszközöket, amik segítenek, támogatnak életünk legfontosabb kapcsolatának ápolásában.

1. Eszköz -Az egyedüllét

Az egyedüllét legalább két okból is hasznos. Először is, a magány kizárja a zavaró tényezőket, melyek Isten hozzánk szóló hangját elnyomhatnák.

A „Az Istennel töltendő idő megtalálásának 9 kreatív módja” című könyv szerint csendes magányra lelhetünk kedvenc karosszékünkben, autóvezetés közben, hajnali futásunk idején, vagy akár a helyi lelkigyakorlat-központban is.

Másodszor, az egyedüllét segít felismerni Isten hangját és jobban bízni abban, mint mások hangjára figyelni. Így, amikor magányunkból visszalépünk nyüzsgő életünkbe, hatásosabban tudjuk mások felé közvetíteni a szeretetet és kegyelmet, amit az Úrral töltött idő alatt megtapasztaltunk.

2. Eszköz - Az igetanulmányozás

Bízunk a barátainkban és a családtagjainkban, mert a velük töltött sok idő alatt eléggé megismertük jellemüket ahhoz, hogy tudjuk, méltók a bizalmunkra. A Szentírás úgy határozza meg a hitet, mint „*a remélt dolgok felőli bizonyosság és a nem látott dolgokról való meggyőződés.*” (Zsid 11:1) Az Egyetlen ismeretén alapszik, Aki bizonyosságot és meggyőződést kínál nekünk. Isten igéje bemutatja kicsoda Ő és miért bízhatunk benne.

Az Isten igéjével töltött idő folyamatosan emlékeztet minket arra, hogy kicsoda Ő, kié vagyunk, és hogyan kell istenfélő életet élnünk. Arra is ráirányítja a figyelmünket, hogy a természet Isten „második könyve”. Tehát a természet tanulmányozásával töltött idő is Isten jellemébe enged bepillantást, valamint lehetőséget, hogy meghalljuk a hangját.

Vezessünk áhítat-naplót! Nagyon hasznos emlékeztető lehet arra, milyen hatással voltak ránk egyes dolgok régebben, majd egy későbbi időben. Egy jegyzetfüzet és toll, vagy ceruza, amit az áhítathoz használt Bibliánk mellett tartunk, igen hasznos lehet e célra.

3. Eszköz - Az imádság

Könnyen szokásunkká válhat, hogy csak akkor „imádkozunk” Istenhez, amikor valami kérésünk van. Teljesen új értelmet nyer azonban az imádság, ha megértjük, hogy annak célja Isten megismerése. Ahelyett, hogy listánk szerint Mária néni rákja, vagy Jancsi matekdolgozata miatt „imádkoznánk”, - amik természetesen fontosak – Istennel folytatott párbeszédre vágyunk életünk minden területéről! Fokozatosan meg fogunk változni a vele való beszélgetés által, azáltal, hogy hallgatunk rá, hogy meglátjuk Őt.

4. Eszköz- A naplóvezetés

Az imanapló vezetése ne legyen olyan újabb dolog teendőink listáján, ami miatt büntudatot kellene éreznünk! Nem szükséges naponta írunk bele. Tartsuk a naplót Bibliánk és áhítatos-könyvünk mellett és csak akkor írunk bele, amikor úgy érezzük, másképpen szeretnénk az Úrhoz szólni. Előfordulhat, hogy kezünkkel leírjuk azt, amit a szánkkal nem tudunk kimondani. Valamilyen gonddal küszködsz? Írd le! Vidám és hálátelt vagy? Írd le! Olyan világosan szólt hozzád Isten igéje, hogy meg kell jegyezned? Írd le! Ez a napló az élet könyvévé válhat számodra, melynek olvasása megújítja lelkedet.

5. Eszköz- A spontaneitás

Bár hasznos különleges helyet és időt szánni az Istennel töltött időre, ez semmi esetre se korlátozzon hön szeretett Urad iránti szereteted és hálád kifejezésében! Olvasd naplódat, írd bele, beszél, énekelj, írd verset, ülj nyugodtan és hallgasd a

csendet, sétálj, fuss, figyeld meg a természet csodáit! Hallgasd, ahogy Isten kisbabád lélegzésén keresztül szól hozzád! A lehetőségek tárháza végtelen. Szerintem Isten is önkéntelenül szeret!

Kreativitás a lelki növekedésért

Következzenek itt olyan nők, asszonyok és lányok ötletei, akik nagyra értékelik Istennel való kapcsolatukat. Némelyiket talán te is örömmel kipróbálsz majd.

1. **SZOLGÁLAT** - A szolgálat lelki fegyelmezettsége különösen közel visz Istenhez. Végtelen örömmel telve tartok hazafelé a kisállat-terápiás gyűlések után, ahol problémás tizenévesek találkoznak kutyámmal, Elkével, amiért a kapcsolatunk gyógyítja őket. Állandó csodálattal tölt el a kapcsolat természet és emberei lények között, amit Isten a teremtéskor alapozott meg. –*Lyndelle, feleség, szerkesztő*
2. **DICSŐÍTÉS** - Több erőre vágytam imádságaimban. Ezért elkezdtem folytonosan dicsőíteni Istent a téli ragyogó kék égbolt előtt kirajzolódó csupasz faágak művészi látványáért, a családomért és barátaimért, a madarakért, a gyönyörű naplementékért, és még sorolhatnám mi mindenért. Nagyobb valószínűséggel dicsérünk másokat is, ha Istent folyton dicsőítjük. Ennek következtében ők is dicsérni fogják barátaikat, amivel jóra ösztönző kör létesül. – *Myrna, feleség, anya, nyugalmazott szerkesztő*
3. **IMÁDKOZÁS** - Olvasom a Bibliát, utána pedig imádkozom. Imádság ez? Szerintem igen. Lehet, hogy nem a hagyományos, térdeinken, csukott szemmel elmondott ima, mégis határozottan beszélgetés Istennel, mint Barátunkkal. Megosztom vele az ügyeimet és engedem, hogy Szent Könyvének igéi a lelkembe hatoljanak. Imáim gyakran megszokásnak tűnnek, vagy kéréseim „bevásárló listájának”. Ezért inkább verseket írok az Úrhoz. – *Connie, feleség, anya, televíziós producer*
4. **HALLGATÁS** - 40 percet autózom munkába menet és vissza is, így van időm énekelni, hangosan imádkozni lelki zenét és hangos könyveket hallgatni vezetés közben. - *Leslie, feleség, adminisztratív asszisztens*
5. **NAPLÓÍRÁS** - Naplót vezetek a lelki dolgokról, amiket a körülöttem élőkkel megbeszélünk, ez segít a magammal való elszámolásban. Megpróbálom szavakba önteni olvasmányaimat és tapasztalataimat, ami segít tisztázni a dolgokat és megszilárdulni a hitben. -*Melissa, leány, nővér, felsős középiskolás*
6. **BESZÉD** - Szívesen gondolok arra, hogy ha Istenhez szóló imádságom egy baráttal való beszélgetésre hasonlít, akkor nem kell azt bizonyos helyhez kötnöm és időkorlátok közé szorítanom. Nyitott szeretnék maradni azzal a hozzáállással, hogy bárhol, bármikor és bámiről beszélhetek Istennel. – *Bonnie, feleség, anya, ápolási adminisztrátor*
7. **SÉTA** - Az áhítattal töltött időm leginkább akkor nagyszerű, ha kora hajnalban megyek sétálni vagy futni, amikor még senki sem nyüzsög odakint. Tavasszal a madarak éneke és a virágban pompázó természet különleges imaalkalommá teszi ezt számomra. – *Cindy, feleség, anya, saját kiskivállalkozás tulajdonosa.*

8. **OLVASÁS** - Ébredés utáni perceimet szeretem áhítattal és a negyedéves szombatiskolai tanulmány olvasásával tölteni. Érzem, hogy Isten kivételesen bánik velem, ezért én is az első helyre akarom Őt tenni. Péntek este a kivétel, amikor zaklatott munkahetem után olvasom el ezeket, mielőtt lekapcsolnám a villanyt. – *Mária, leány, jogi asszisztens*
9. **ELMÉLKEDÉS** - Szeretem, ha van egy hely az otthonomban, ahol Istennel találkozhatok (még egy vendégekkel teli házban is találok erre helyet). Azt is szeretem, ha szép dolgok vesznek körül, egy gyertya, virágok, egy kosár a könyveimnek, egy ablak, amin kinézhetek. Mindezek arra emlékeztetnek, hogy Isten az élet és a szépség szerzője. – *Bonita, feleség, szerkesztő*

Lelki megújulás

Isten ígében sok ígéretet találunk, melyek a Hozzá való hűséges élet előnyeiről szólnak.

1. „Mert én ismerem az én gondolataimat, amelyeket rólatok gondolok – így szól az Úr –; békességre és nem háborúságra gondolok, hogy jövőt és reménységet adjak nektek.” (Jer 29:11)
2. „Mert férjed a te Alkotód, akinek Seregek Ura a neve. Megváltód Izráel Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak.” (Ézs 54:5)
3. „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és lelketek nyugalmat talál. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.” (Mt 11:28-30)
4. „És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el az elmétek megújulása által, hogy megíthessétek, mi Isten jó, kedves és tökéletes akarata.” (Róm 12:2).
5. „De a Lélek gyümölcse szeretet, öröm, békesség, hosszútűrés, szívesség, jószág, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Gal 5:22-23).

Adjuk tovább!

Ahogy elfogadjuk Isten ígéreteit és engedjük neki, hogy az Ő képére formáljon minket, átalakulásunk természetes következményeként vágy ébred bennünk, hogy másokkal is megosszuk, amit Isten tett és tesz az életünkben. Ennek egyik legjobb módja összefogni egy másik asszonnyal és módot találni rá, hogy Isten országának befolyásával legyünk más nőkre is.

Ötletek a szolgálatra

1. **Hasznosítsuk kapcsolati tőkénket** és szervezzünk közös, női étkezéseket! Készítsünk különleges meghívókat és ösztönözzük barátainkat, hogy azokkal hívják meg szomszédainkat is.

2. **Kérjük Istent, mutassa meg,** mivel tudnánk szolgálni és segíteni gyülekezetünk többi nőtagjának. Egyik lehetőség felmérni, hogyan szeretnének testvérnőink lelki útjukon növekedni. Majd kezdjük szolgálatba, hogy felvértezzük őket. Például, ha a gyülekezetekben sok fiatal anya érzi úgy, hogy nagyobb felkészültségre lenne szüksége gyermekei lelki irányításához, szervezzetek egy támogató csoportot, amely felkészíti őket a feladatra.
3. **Szervezzünk lelki gyakorlatot!** Kezdjük egynapos félrevonulással egy-két ismerősünkkel. Később, ha az asszonyok már hozzászoktak az Úrral és egymással töltött különleges időhöz, tartsunk hosszabb, a mindennapokból kiszakadó csendességi időszakot is.
4. **Tervezzünk be egy „Csendes napot Istennel”!** Ez az egynapos félrevonulás hatalmas lelki növekedés lehetőségét teremti meg számokra és gyülekezetek többi asszonya számára. Válasszatok egy témát, dicsőítéssel kezdjétek, majd mélyedjétek bele a témába. A nap folyamán adjunk időt a hölgyeknek az imával és elmélkedéssel egyedül töltött idő élvezetére is. A közös ebéd után adódik a közös kétkézi munka lehetősége, ami segíteni fog a nőknek szívüket Isten felé megnyitni és meghallani az Ő hangját. Istentisztelettel fejezzétek be.

„Ő pedig félrevonult a pusztába, és imádkozott.”

Lk 5:16 - az üzenet

- Vége -

Szeminárium: Felhívás imádságra

Tanulmány a személyes növekedésről

Ellen G. White „Jézushoz vezető út” című könyve megjelenésének 125. évfordulójáról emlékezünk meg 2017-ben. E szeminárium alapja a könyv „Az ima: magasztos kiváltságunk” című fejezete.

„Akkor majd segítségül hívtok engem, eljöttök, és imádkoztok hozzám, és én meghallgatlak titeket. Kerestek majd engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.”

Jer 29:12-13.

Bevezetés

Az imádság a megújulás és a reformáció kulcseleme. Megtervezted már az imaéletedet? Érezted már, hogy tartalmasabb kommunikációra vágysz Istennel? Volt, amikor úgy érezted, imáid csak a plafonig jutnak el? Töprengtél már, hogy vajon van-e erő az imáidban?

Nézzük hát milyen is az imádság, amilyennek Isten akarja, és hogyan válhat lelki életünk alapjává? Ellen White ösztönző betekintést nyújt a Mennyei Atyánkkal folytatott kommunikáció erejébe, ajándékába és áldásába a „Jézushoz vezető út” c. könyvének „Az ima: magasztos kiváltságunk” c. fejezetében.

Szívünk megnyitása Isten felé

„Isten szól hozzánk a természet, a kinyilatkoztatás, gondviselése és Lelkének befolyása által. Mindez azonban nem elégséges; előtte nekünk is ki kell tárnunk szívünket. A helyes lelki élet fejlődéséhez szükséges, hogy valóságos összeköttetésben legyünk mennyei Atyánkkal. Ha szívünk hozzá vonzódik, és műveit, irgalmasságát, áldásait állandóan szemünk előtt is tartjuk, ez még nem jelenti azt, hogy vele érintkezünk, hogy közösségben vagyunk vele. Hogy ezt elérhessük, mindennapi életünkben is hozzá kell folyamodnunk tanácsért.

Szívünket feltárni Istennek, mint barátunknak, ez az ima. Nem mintha szükséges lenne, hogy elmondjuk Istennek, kik vagyunk, mit akarunk, hanem hogy ily módon Istent a szívünkbe fogadhassuk. Az ima nem Istent hozza le hozzánk, hanem bennünket emel fel őhozzá.

Mikor Krisztus e földön járt, imádkozni tanította tanítványait. Arra oktatta őket, hogy mindennapi szükségleteiket vigyék Isten elé, és összes gondjaikat őreá vessék. Az az ígérete, hogy imájukat és kérésüket meghallgatja, biztosíték a mi számunkra is.

Mikor Krisztus e földön járt, imádkozni tanította tanítványait. Arra oktatta őket, hogy mindennapi szükségleteiket vigyék Isten elé, és összes gondjaikat őreá vessék. Az az ígérete, hogy imájukat és kérésüket meghallgatja, biztosíték a mi számunkra is. Jézus maga is gyakran imádkozott, amikor közöttük járt. Magára vette fogyatkozásainkat, gyengeségeinket, és áhítattal kért mennyei Atyjától támogatást és segítséget, hogy kötelességeire és próbáira felvértezze. Minden tekintetben Ő a mi példaképünk...”

„Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és az egyenes ösvényről letérünk. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy a bensőséges imát és hitet nélkülözve, ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, mellyel a kísértéseket legyőzhetjük.”

Az imádkozás feltételei

„Vannak feltételek, melyek alapján elvárhatjuk, hogy Isten meghallgatja imáinkat.”

1. Ismerd fel, hogy Isten segítségére szorulsz!

„Az első feltétel az, hogy segítségének szükségét érezzük és felismerjük. Hisz megígérte: "Vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra"(Ézsa 44:3). Azok, akik éheznek és szomjúhozók az igazságot, és akik szívük mélyéből vágyakoznak Isten után, biztosak lehetnek, hogy Isten megelégti őket. De a szívnek nyitva kell lennie Isten Lelkének befolyása előtt, hogy az isteni áldásokat befogadhassa.

Nagy ínségünk már önmagában is olyan érv, amely a legbeszédesebben szólal fel érdekünkben. Ámde nekünk kell az Urat keresnünk, hogy érettünk cselekedjen. "Kérjétek és adatik néktek"(Mt 7:7). És Ő, "aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?"(Róm 8:32).

Ha igazságtalanságot rejtegetünk szívünkben, és tudatosan vétkezünk, az Úr nem hallgathat meg bennünket; csak a bűnbánó és összetört szív imája kedves előtte. Ha minden felismert igazságtalanságot jóvátettünk, remélhetjük, hogy Isten meghallgatja kérésünket. Érdemeink sohasem ajánlanak bennünket Isten kegyelmébe; egyedül Krisztus érdeme és szolgálata vált meg, és az Ő vére tisztít meg bennünket; a mi munkarészünk az, hogy az imameghallgatás feltételeinek eleget tegyünk.”

► **Gyakorlat:** Írjátok fel egy darab papírra legmélyebb vágyatokat, amit ma Istentől kértek. Beszéljétek Neki róla és imádkozzatok érte.

2. Legyen hited!

„A győzelmes ima másik eleme a hit. "Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik"(Zsid 11:6). Jézus így szólt tanítványaihoz: "Amit könyörgéstelekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek" (Mk 11:24).” Vajon szaván foghatjuk Őt?

„Az ígélet határtalan, és hű az Isten, aki adta. Ha nem is nyerjük el azonnal, amit kérünk, mégis higgyük, hogy az Úr hallja kérésünket, és teljesíteni fogja. Sokszor annyira tévedünk, és annyira rövidlátók vagyunk, hogy oly dolgokat kérünk, amik a

legkevésbé sem válnának áldásunkra. Mennyei Atyánk szeretetből úgy válaszol imáinkra, hogy azt adja csak meg, ami javunkra szolgál, s amit magunk is kívánnánk, ha a Szentlélektől megvilágosítva a dolgok valódi állását láthatnánk. Ha imáink látszólag nem részesültek meghallgatásban, erősen ragaszkodjunk az ígérethez. A meghallgatás ideje bizonytalannal el fog jönni, s elnyerjük azokat az áldásokat, melyekre legnagyobb szükségünk van. De merészség azt állítani, hogy imánk mindenkor és úgy hallgattatik meg, amint és ahogyan kívánjuk. Isten sokkal bölcsőbb, semhogy tévedhetne, és sokkal jobb, mintsem visszatartsa jó adományokat azoktól, akik igazságban járnak. Azért bízzatok benne, megvigasztalódva, még akkor is, ha imátok nem talál azonnal meghallgatásra. Bízzatok sziklaszilárdan ígéretében: "Kérjétek és adatik néktek!"

Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, kinek tudása végtelen, aki összes teremtményeit ismeri, s szava és akarata által kormányoz mindeneiket, s feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat, és megnyitja szívünket. A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel és részvétellel hajol le hozzánk, ez mégis úgy van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze mégis szeretettel és szívbéli részvétellel megpihen rajtunk.

Ha kegyelmet és áldást kérünk Istentől, szívünket is a szeretet és megbocsátás lelkületének kell áthatnia. Hogy is imádkozhatjuk: "Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek"(Mt 6:12), holott haragot tartunk szívünkben? Ha imáink meghallgatását elvárjuk, akkor nekünk is éppúgy és olyan mértékben kell megbocsátanunk másoknak, amilyen mértékben mi elvárjuk bűneink bocsánatát."

► **Gyakorlat:** Gondoljatok életetek három megoldhatatlannak tűnő problémájára! Írjátok le őket és hittel, bizalommal kérjétek Isten segítségét!

3. Tars ki!

„Az imában való kitartás szintén feltétele a meghallgatásnak. Mindig imádkoznunk kell, ha növekedni akarunk hitben és tapasztalatokban. Állhatatosnak kell lennünk az imában (Róm 12:12), és vigyáznunk kell abban hálaadással (Kol 4:2). Péter így figyelmezteti a hívőket: "Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok" (1Pt 4:7). Pál apostol is int bennünket: "Imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt"(Fil 4:6). Júdás levelében a következőket olvashatjuk:

"Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében" (Júd 20-21). A szüntelen ima a léleknek Istennel való szakadatlan egyesülése; általa az Istentől jövő élet árad a mi életünkbe, életünk tisztasága és szentsége viszont Istenhez kapcsol bennünket."

► **Gyakorlat:** Gondoljatok három pozitív dologra, ami segít az imádságban való kitartásban! Mondjátok el egymásnak és kérjétek Isten erejét a sikerhez!

4. Légy szorgalmas!

"Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében" (Júd 20-21). A szüntelen ima a léleknek Istennel való szakadatlan egyesülése; általa az Istentől jövő élet árad a mi életünkbe, életünk tisztasága és szentsége viszont Istenhez kapcsol bennünket. Szükséges, hogy kitartóan, szorgalmasan imádkozzunk; ne engedjük, hogy ebben bármi is gátoljon. Minden erőnket feszítsük meg, hogy szívünk Jézussal a közösséget fenntartsa. Keressük az alkalmakat az imára, bárhol kínálkozzék is. Azok, akik igazán törekszenek az Istennel való közösségre, rendszeresen felkeresik az imagyülekezéseket, mindenben eleget tesznek kötelezettségeiknek, és legkomolyabb buzgalommal igyekeznek az összes áldásokat elnyerni! Minden alkalmat felhasználnak, hogy rájuk ragyogjon a mennyei fény sugara.

Imádkozzunk a családi körben; de mindenekfelett nem szabad a titkon való imát elhanyagolnunk, mert ez lelkünk lehelete, élete. Lehetetlen, hogy lelkünk fejlődjék, ha az imát elhanyagoljuk. A családi légkörben és nyilvánosan mondott imák nem elegendők. Csendben és egyedülletben öntsd ki szívedet; imád csak annak füléhez jusson, ki azt meghallgatja. Egyetlen kíváncsi fül se hallja meg ezen kéréseket. A csendes magányban mentes a lélek az összes külső befolyástól; elsősorban az izgalomtól. Nyugodtan, de buzgón hatoljon fel imád Istenhez! Állandó és gyógyító lesz az a befolyás, mely Tőle árad, ki a titkokat látja, s akinek fülei mindig nyitva vannak azok részére, akik szívük mélyéből hozzá kiáltanak. Egyszerű, gyermeki hittal közösséget ápol a lélek Istennel, miáltal isteni fénysugarakat fogad magába, melyek erőt és kitartást kölcsönöznek a Sátán elleni küzdelemben. Isten a mi erősségünk örökkön örökké!"

► **Gyakorlat:** Határozzátok meg, mi a szorgalom és hogyan alkalmazható imaéleletekben lelki növekedések során!

Az ígéret

„Irányítsuk lelkünket a menny felé, hogy az Úr a mennyei légkörbe vonhasson bennünket. Annyira közel juthatunk Istenhez, hogy minden váratlan megpróbáltatás alkalmával oly természetesen fordul hozzá szívünk, mint a virág a napfény felé.

Hozzátok gondotokat, örömtöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat, s mindazt, ami nyom és kínoz Isten elé! Terheiteket sohasem találja nehezeknek, soha ki nem fáraszthatjátok Őt. Ő, aki hajatok szálát is számon tartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt. "Igen irgalmas az Úr és könyörületes" (Jak 5:11). Nyomorunk és jajkiáltásunk szívéig hat. Vigyétek őhöz mindazt, ami szíveteket nyomja. Semmi sem oly nehéz, hogy ne bírná el, mert hisz Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. Békességünk feltételei közül egyik sem oly jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben. Élettapasztalataink egyetlen fejezete sem oly homályos, hogy el ne olvashatná; nem lehet olyan nehéz helyzetünk, hogy meg ne

oldhatná. Legkisebb tanítványát sem érheti kár, nem kínozhatja gond szívünket, nem érhet öröm, és őszinte ima nem hagyhatja el ajkunkat, amely iránt ne viseltetne közvetlen érdeklődéssel. "Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket"(Zsolt 147:3). Isten és minden egyes lélek között oly gyengéd és bensőséges a viszony, mintha kívül más lélek nem volna, akiért szeretett Fiának életét áldozta.

Jézus így szólt: "...az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérek fogom az Atyát ti érettetek; mert maga az Atya szeret titeket" (Jn 16:26-27). Megelőzőleg pedig az mondja: "én választottalak titeket..., hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek"(Jn 15:16). Ámde Jézus nevében imádkozni többet jelent, mint nevét említenünk az ima elején és végén. Jelenti azt, hogy Jézus lelkiereje és indulata uralja imánkat; ígéreteit hisszük, kegyelmében bizakodunk, és munkáját végezzük."

„Ha annyit gondolnánk Istenre, mint ahányszor kegyelmének bizonyítékait tapasztaljuk, akkor gondolataink állandóan nála időznének; élvezetté válna róla beszélni és nevét magasztalni. Szívesen beszélünk mulandó dolgokról, mert érdekelnek minket; szívesen beszélünk barátainkról is, mert szeretjük őket; örömeiket és bánatukat átérezzük. Ámde végtelenül nagyobb okunk van arra, hogy Istent jobban szeressük, mint barátainkat, és ezért a legtermészetesebb dolog az volna, hogy gondolatainkban legtöbbször vele foglalkozzunk, szeretetéről, irgalmasságáról beszéljünk, és mindenhatóságát magasztaljuk. A gazdag ajándékok, melyekkel Isten elhalmozott bennünket, ne vegyék annyira igénybe gondolatainkat és szeretetünket, hogy többé mit sem adjunk Istennek; ellenkezőleg, ezek mindennap órá figyelmeztessenek, és a hála és a szeretet kötelékeivel fűzzenek bennünket mennyei Jótévedőkhöz. Nagyon sokat foglalkozunk a mi nyomorúságos földi életünkkel. Irányítsuk lelki szemeinket a mennyei szentély nyitott kapujára, ahonnét Krisztus arcáról Isten fénye és dicsősége tükröződik vissza, aki "mindenképpen idvezítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez"(Zsid 7:25).

Magasztaljuk Istent többet "kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért" (Zsolt 107:8). Imáink és áhítataink ne csupán kérésből álljanak! Gondolataink ne csupán saját szükségleteinkre irányuljanak, hanem gondoljunk azokra a jótévedésekre is, melyeket elvettünk. Túl sokat sohasem imádkozunk, de hálánkkal gyakran takarékoskodunk. Napról napra részesedünk Isten kegyelmének ajándékaiban, és mégis mily kevés hálát tanúsítunk iránta, mily keveset magasztaljuk és dicsőítjük azért, amit velünk cselekedett."

„Szívünk az imának, hálaadásnak szárnyain jöhet közelebb az éghez. A mennyben hálával magasztalják, és gyönyörű énekekkel dicsőítik Istent, és midőn mi kifejezzük szívünk háláját, istentiszteletünk mindinkább hasonlább lesz a mennyei seregéhez. "Aki hálával áldozik, az dicsőít engem" (Zsolt 50:23), mondja az Úr. Lépünk tehát mindnyájan tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé hálával és dicsőítéssel (Ézsa 51:3)."

A lelki kommunikáció fejlesztése

Néhány szívós imaharcos számára Istennel beszélgetni olyan, mint a lélegzetvétel, minden erőfeszítés nélkül teszik. Ha rákérdezel, hogyan csinálják, vállukat megvonva így felelnek: - Egyszerűen csak imádkozom. Sokunknak viszont szükségünk van az Istennel való beszélgetés módjának fejlesztésére. Ezt szem előtt tartva következzen itt néhány gyakorlati útmutató, ami gyümölcsözőbbé teheti az Úrral töltött időnket.

1. **Olyan helyet válasszunk az imádkozásra, ahol kizárhatjuk a zavaró körülményeket**, hogy teljesen odafigyelhessünk! A megcsörrenő telefon vagy egy síró kisgyermek meghiúsíthatja „csendességünk idejét” még mielőtt elkezdődött volna.

2. **Ha lehetséges, minden nap azonos időben imádkozzunk!** Tegyük napi rutinunk részévé és szokásunkká válik! Jegyezzük fel a napirendünkbe és úgy kezeljük, mint egy mindennapos hivatalos találkozót.

3. **Imádkozzunk hangosan!** Sokan tudnak hosszasan suttogva, vagy gondolatban imádkozni, de legtöbbünket ez a módszer gyorsan álomba merít. Ha hangosan imádkozunk, értelmes mondatokat kell alkotnunk. Így jobban oda kell figyelniük, miről imádkozunk.

4. **Tartsunk kéznél egy jegyzetfüzetet**, így lejegyezhetjük, ami eszünkbe ötlött, mialatt az Úr előtt voltunk. Néha olyan jó ötleteket kaphatunk, amik teljesen függetlenek attól, amiért éppen imádkoztunk. Ha leírtuk, gyorsan visszatérhetünk aktuális témánkhoz anélkül, hogy mellékvágányra siklanánk.

5. **Készítsünk listát, amellyel nyomon követhetjük imakéréseinket!** Ezt többféleképpen is megtehetjük. Például csoportosíthatjuk imakéréseinket „család”, „barátok”, vagy „világi barátok megtéréséért” gyűjtőnév alatt. Vagy a hét napjai szerint is felsorolhatjuk őket, úgy, hogy minden nap más szükségletért imádkozunk. Érdemes minden nap imáinkba foglalni más-más társadalmi rétegeket, melyek befolyásolják nemzetünk jövőjét. E kategóriák lehetnek: 1) az egyház és a vallás, 2) a család és az otthon, 3) a média, 4) a kormány, 5) az oktatás, 6) az üzleti életi és kereskedelmi élet, 7) a művészetek és a szórakoztatóipar

6. **Használjuk imádkozásra napirendünk „lyukasóráit”!** Akik autóval járnak dolgozni, vezetés közben is beszélgethetnek az Úrral. Elfoglalt háziasszonyok összeköthetik az imádságot a házimunkával. Különösen, amikor a feladat nem igényel nagyobb odafigyelést.

7. Imaidőnk alatt **váltogassuk a tempót!** Iktassunk be dicsőítést, hálaadást és éneket, ahogyan kéréseket is. Töltsünk egy kis időt a Szentírás tanulmányozásával, elmélkedjünk az olvasottakon és foglaljuk össze magunknak a jelentését!

8. **Vezessünk imanaplót!** Íme, az ötlet két változata. Az első: nyomon követni mikor, miért imádkoztunk. Hagyjunk helyet, ahová bejegyezhetjük, ha választ kapunk rá. Ez segít figyelni Isten válaszaira, hogy köszönetet mondhassunk neki. Az imáinkra kapott feleletek időnként váratlanul érnek minket, tehát nem szeretnénk

lemaradni róluk. A második módszer: írjuk le teljes imádságunkat a naplóba! Írjunk személyes levelet naponta az Úrnak! Kezdjük egyszerűen „Kedves Uram!” Megszólítással a „Kedves naplóm!” helyett!

9. **Imádkozzunk másokkal együtt!** Bár bizonyos imádságokat csakis magányunkban mondhatunk el, időnként szükségét érezhetjük, hogy együttes szívvel imádkozzunk valamiért. A rendszeres közös imaórák tartása segít következetességünk fejlesztésben. Az ilyen ima-csoportok erőteljes, életeket megváltoztató tényezőkké válhatnak.

10. **Mondjunk rövid, egymondatos imákat!** Ha egy téma hosszadalmas kifejtése kifáraszt, imádkozzunk inkább röviden. Elegendő lehet egyelőre egy-két mondat a téma lényegéről. Majd folytassuk a következő témával és ne érezzünk büntudatot rövid megfogalmazásunk miatt.

Befejezés

White testvérnő így figyelmeztet: „Nem támaszkodhatunk külsődleges formalitásra vagy látszatra adó megszokásra. Amire szükségünk van, az Isten Szent Lelkének sürgető befolyása. „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! – ezt mondja a Seregek Ura.”

Szüntelenül imádkozzatok, és imáitokkal összhangban dolgozzatok! Imádkozás közben higgyetek és bízzatok Istenben! Ez a késői eső ideje, amikor az Úr hatalmasan ki fogja önteni Lelkét. Buzgón imádkozzatok és figyelmezzetek a Lélekre!” (*Bizonyágtételek lelkészeknek és evangéliumi munkásoknak* - eredeti 512.o.)

Záró ima

„Minden reggel első dolgotok legyen magatokat Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: **”Fogadj el Uram, a te tulajdonodnak! Összes tervemet lábaidhoz teszem. Használj fel ma is szolgálatodra! Maradj velem s engedd, hogy minden munkámat tebenned végezzem!”** Ez mindennapi kötelességetek legyen. Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. Összes terveteket néki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlóvá legyen Krisztus életéhez.” (*Jézushoz vezető út- Növekedés Krisztusban c. fejezetéből*)